

GRILE

ECONOMIE

1. Conținutul legii utilității marginale descrescânde se referă, în esență, la următorul fenomen:

- a) atunci când consumul dintr-un bun scade, utilitatea marginală scade;
- b) atunci când consumul dintr-un bun crește, utilitatea marginală scade;
- c) atunci când consumul dintr-un bun crește, utilitatea marginală este constantă;
- d) atunci când consumul dintr-un bun crește, utilitatea marginală crește;
- e) atunci când consumul dintr-un bun nu se modifică utilitatea marginală este negativă;

2. Utilitatea marginală a unei mărfi este:

- a) întotdeauna mai mare decât utilitatea totală;
- b) o utilitate normală și întotdeauna negativă;
- c) sporul de utilitate totală, ce se obține prin consumul unei unități suplimentare dintr-o marfă omogenă;
- d) pierderea de utilitate totală, ce se obține prin consumul suplimentar dintr-o marfă omogenă;
- e) aceeași cu utilitatea totală, atunci când se consumă mai multe unități din marfa respectivă;

3. Utilitatea totală obținută prin consumul unui bun economic:

- a) crește, în timp ce utilitatea marginală crește și ea;
- b) nu poate fi resimțită de către consumator;
- c) crește, în timp ce utilitatea marginală descrește;
- d) descrește, în timp ce utilitatea marginală crește;
- e) descrește, iar utilitatea marginală este constantă;

4. Utilitatea marginală a unui bun perfect divizibil reprezintă:

- a) variația cantității totale dintr-un bun pentru o variație foarte mică a utilității acestuia;
- b) variația utilității totale aferentă variației cu o unitate a cantității consumate din bunul respectiv;
- c) modificarea cantității totale în raport cu utilitatea și calitatea mărfii respective;
- d) diferența dintre utilitatea totală și cantitatea folosită;
- e) variația utilității în funcție de calitatea și prețul mărfii.

5. Rata marginală de substituție a consumului presupune:

- a) creșterea cantității vândute dintr-un bun Y, pentru a compensa pierderea de utilitate totală, ca urmare a reducerii cu o unitate a consumului dintr-un bun X;
- b) scăderea cantității cumpărate dintr-un bun Y, pentru a compensa pierderea de utilitate totală, datorită reducerii cu o unitate a consumului dintr-un bun X;
- c) creșterea cantității cumpărate dintr-un bun Y, pentru a compensa pierderea de utilitate a bunului X;
- d) creșterea cantității cumpărate dintr-un bun Y, pentru a compensa pierderea de utilitate totală, datorită reducerii cu o unitate a consumului dintr-un bun X;
- e) creșterea cantității cumpărate dintr-un bun Y, datorită vânzării bunului X;

6. Curba de indiferență (izoutilitate) reflectă:

- a) ansamblul combinațiilor de bunuri și servicii de la care consumatorul obține niveluri diferite de satisfacție;
- b) ansamblul combinațiilor de factori de producție care permit obținerea aceluiași volum al producției;
- c) combinația de bunuri și servicii prin consumul cărora consumatorul obține o utilitate maximă;
- d) combinația de bunuri și servicii prin consumul cărora consumatorul obține o utilitate minimă;
- e) ansamblul combinațiilor de bunuri și servicii de la care consumatorul obține același nivel de satisfacție (utilitate totală);

7. Dacă se analizează preferințele consumatorului pe baza hărții curbelor de indiferență, situarea pe o curbă mai îndepărtată de origine, ne arată:

- a) o creștere a nivelului de satisfacție (utilitate);
- b) o diminuare a nivelului de utilitate totală;
- c) un nivel de satisfacție identic cu cel precedent;
- d) o creștere a constrângerii bugetare;
- e) o relaxare a constrângerii bugetare;

8. Dreapta bugetului, numită și linia constrângerii bugetare, ilustrează:

- a) ansamblul combinațiilor de bunuri și servicii pe care un individ și le dorește la un moment dat, în funcție de preferințele sale;
- b) ansamblul combinațiilor de bunuri și servicii pe care un individ și le procură indiferent de nivelul veniturilor și al prețurilor existente;
- c) ansamblul combinațiilor de bunuri și servicii pe care un individ le poate realiza în raport de venitul disponibil și de nivelul prețurilor;
- d) cantitatea minimă care poate fi procurată din toate bunurile existente pe piață;
- e) ansamblul combinațiilor de bunuri și servicii pe care un individ le poate realiza doar în raport de nivelul prețurilor de pe piață;

9. Combinația optimă dintre două bunuri X și Y, (punctul de echilibru al consumatorului) pe care consumatorul o va realiza, este dată de:

- a) situația în care dreapta bugetului se situează sub curba de indiferență luată ca referință;
- b) acea combinație de bunuri, care-i conferă consumatorului utilitatea maximă, indiferent de constrângerea bugetară;
- c) punctele în care dreapta bugetului intersectează curba de indiferență;
- d) situația în care toate variantele de pe linia bugetului se află în afara curbei de indiferență;
- e) acea combinație de bunuri, care-i conferă consumatorului utilitatea maximă, în condițiile unei constrângeri bugetare date;

10. Într-o situație de raritate a bunurilor, dar cu economie monetară, structura bunurilor cumpărate este optimă, atunci când:

- a) este îndeplinită relația $UM_x / P_y = UM_y / P_x$;
- b) este îndeplinită relația $UM_x \times P_x = UM_y \times P_y$;
- c) este îndeplinită relația $UM_x / UM_y = P_y / P_x$;

- d) utilitatea marginală pe unitatea monetară cheltuită este aceeași pentru toate bunurile cumpărate;
- e) utilitatea marginală pe unitatea monetară cheltuită este maximă pentru toate bunurile cumpărate.

11. Într-o situație de raritate a bunurilor, dar cu economie de troc (fără existența monedei), condiția de echilibru a consumatorului este:

- a) $U_{mg_x} = 0$;
- b) $U_{mg_x} = U_{mg_y}$;
- c) $U_{mg_x} > U_{mg_y}$;
- d) $U_{mg_x} < U_{mg_y}$;
- e) $U_{mg_x} \neq U_{mg_y}$;

12. Productivitatea medie a muncii reprezintă:

- a) raportul măsurabil dintre volumul producției totale și cantitatea de factori utilizați;
- b) randamentul cu care este utilizat factorul capital;
- c) randamentul cu care este utilizat factorul muncă în combinație cu factorul capital;
- d) eficiența ultimei cantități de muncă implicate în activitatea economică;
- e) eficacitatea cu care se muncește și care se determină pe baza raportului dintre volumul producției și numărul de lucrători;

13. Productivitatea marginală a muncii reprezintă:

- a) raportul măsurabil dintre volumul producției totale și cantitatea de factori utilizați;
- b) randamentul cu care este utilizat factorul suplimentar de capital;
- c) randamentul cu care este utilizat factorul muncă la nivelul fiecărui agent economic;
- d) producția suplimentară ce se poate obține în condițiile utilizării unei unități adiționale din factorul de muncă;
- e) raportului dintre volumul producției totale și numărul de ore-muncă;

14. Indicatorul randamentul factorilor de producție exprimă:

- a) valoarea producției obținută la o unitate de factori de utilizați;
- b) eforturile (consumul de factori) ce revin la o unitate de producție sau venit;
- c) capacitatea întreprinderii de a obține profit;
- d) eficiența cu care este cheltuită o anumită cantitate de muncă;
- e) sporul de producție obținut cu ultima unitate utilizată dintr-un factor de producție;

15. Între noțiunile de cost economic și cost contabil există deosebiri cantitative, după cum urmează:

- a) costul economic este > decât costul contabil, incluzând în structura sa și profitul contabil;
- b) costul contabil este < decât costul economic, deoarece nu include amortizarea capitalului fix;
- c) nu există deosebiri cantitative, ci doar calitative;
- d) costul economic este > decât costul contabil, deoarece include și costurile implicite;
- e) costul contabil este > decât costul economic, deoarece include și amortizarea capitalului fix;

16. Costul marginal al producției reprezintă:

- a) sporul de producție obținut la o unitate de cheltuială;
- b) raportul dintre costurile variabile totale și producția obținută;
- c) sporul de cheltuieli totale necesar pentru creșterea cu o unitate a producției;
- d) raportul dintre costurile medii totale și producția obținută;
- e) raportul dintre variația producției totale și variația costurilor.

17. Costul total este egal cu produsul dintre cantitatea de bunuri obținute și costul marginal atunci când:

- a) costul marginal este egal cu costul mediu total;
- b) costul mediu este mai mic decât costul marginal;
- c) costul marginal este superior tuturor categoriilor de costuri înregistrate;
- d) costul marginal este crescător, iar costul mediu descrescător;
- e) cantitatea de bunuri create crește mai accentuat decât costurile totale.

18. În categoria costuri variabile se includ acele cheltuieli care:

- a) pe termen lung, evoluează în același sens cu modificarea producției;
- b) pe termen scurt, evoluează în același sens cu modificarea producției;
- c) pe termen scurt, evoluează în sens contrar modificării producției;
- d) variază în orice sens, indiferent de modificarea producției;
- e) nu depind de condițiile interne ale producției, ci de conjunctura economică externă.

19. În categoria costuri fixe nu se includ acele cheltuieli, precum:

- a) cheltuielile cu amortizarea capitalului fix;
- b) cheltuielile cu materii prime, materiale, combustibili și energie pentru producție;
- c) cheltuielile cu salariile personalului administrativ;
- d) cheltuielile cu dobânzile și chiria;
- e) cheltuielile cu iluminatul general și încălzirea;

20. Urmărind creșterea profiturilor, firmele vor fi stimulate în creșterea producției, doar în situația în care:

- a) costul marginal va fi mai mic decât costul mediu;
- b) costul marginal va fi mai mare decât costul mediu;
- c) costul mediu va fi egal cu cel marginal;
- d) costul mediu se va situa sub costul total și marginal;
- e) costul total va fi egal cu cel marginal și mediu;

21. Costul mediu variabil se determină astfel:

- a) ca raport între volumul producției și costul variabil;
- b) ca raport între volumul producției și costul total;
- c) ca raport între costul variabil și volumul producției;
- d) ca diferență între costul mediu fix și costul total;
- e) ca diferență între costul total și costul mediu fix;

22. Scăderea costului mediu total are loc atunci:

- a) când sporirea producției devansează procentual creșterea profitului brut;
- b) când sporul procentual al producției este inferior creșterii procentuale a costurilor;
- c) când costul total devine inferior costului marginal;
- d) când costul marginal este superior costului mediu;
- e) când sporirea producției devansează procentual creșterea costului total;

23. Rata profitabilității (rentabilității) se poate exprima în următoarele moduri:

- a) ca raport procentual între costul total de producție și cifra de afaceri;
- b) ca raport procentual între capitalul utilizat și costul de producție;
- c) ca raport procentual între cifra de afaceri și profitul net;
- d) ca raport procentual între masa profitului și capitalul utilizat;
- e) ca raport procentual între cifra de afaceri și volumul producției;

24. Mărimea consumului final într-o societate este determinată de:

- a) valoarea consumului privat și a consumului public;
- b) mărimea consumului privat și a celui intermediar;
- c) mărimea consumului public și a celui intermediar;
- d) suma celor trei categorii de consumuri - privat, public și intermediar;
- e) diferența dintre valoarea bunurilor și serviciilor provenite din producția internă și a celor din import.

25. Înclinația medie spre consum (c) reprezintă:

- a) raportul dintre venitul disponibil și consumul total;
- b) raportul procentual dintre consumul total și venitul disponibil;
- c) raportul dintre consumul total și venitul disponibil;
- d) ponderea consumului total în totalul economiilor;
- e) ponderea veniturii disponibile în totalul consumului.

26. Legea psihologică fundamentală, formulată de J. M. Keynes, are în esență, următorul conținut:

- a) odată cu creșterea sau scăderea venitului (ΔV), are loc o creștere sau o scădere a consumului (ΔC), dar într-o proporție mai mare ($\Delta V < \Delta C$);
- b) odată cu creșterea sau scăderea venitului (ΔV), are loc o creștere sau o scădere a consumului (ΔC), dar într-o proporție mai mică ($\Delta V > \Delta C$);
- c) odată cu creșterea sau scăderea venitului (ΔV), are loc o scădere sau o creștere a consumului (ΔC), indiferent în ce proporție;
- d) consumul urmează întotdeauna evoluția venitului, dar proporția modificării este mai mare;
- e) odată cu creșterea sau scăderea consumului (ΔC), are loc o creștere sau o scădere a venitului (ΔV), dar într-o proporție mai mare ($\Delta V > \Delta C$).

27. Înclinația marginală spre consum (c') exprimă:

- a) raportul dintre variația consumului și variația economiilor;
- b) raportul procentual dintre consum și venit;
- c) raportul dintre costul marginal și consumul marginal;
- d) raportul dintre variația consumului și variația venitului;
- e) consumul suplimentar aferent unui venit constant;

28. La nivel macroeconomic, investițiile brute (I_b) reflectă:

- a) diferența dintre investițiile de înlocuire (I_i) și investițiile nete (I_n);
- b) diferența dintre investițiile nete și investițiile de înlocuire;
- c) suma amortizării (A) și a investițiilor brute (I_b);
- d) diferența dintre investițiile nete și amortizare;
- e) suma investițiilor de înlocuire (I_i) și a investițiilor nete (I_n);

29. Principiul multiplicatorului exprimă:

- a) legătura care se creează între creșterea cheltuielilor și creșterea investițiilor;
- b) raportul de cauzalitate dintre creșterea investițiilor și creșterea veniturilor;
- c) raportul care se creează între creșterea veniturilor și creșterea cheltuielilor;
- d) efectul de multiplicare a investițiilor, ca urmare a creșterii veniturilor;
- e) efectul de multiplicare a consumului, ca urmare a creșterii economiilor;

30. Potrivit relațiilor de calcul ale multiplicatorului, valoarea acestuia este cu atât mai mare, cu cât:

- a) înclinația marginală spre consum (c') este mai mică;
- b) înclinația marginală spre economii (e') este mai mare decât înclinația medie (e);
- c) înclinația marginală spre consum (c') este mai mare;
- d) înclinația medie spre economii (e) este mai mică;
- e) înclinația marginală spre consum (c') este mai mică decât înclinația medie (c);

31. Potrivit relațiilor de calcul ale multiplicatorului, valoarea acestuia este cu atât mai mare, cu cât:

- a) înclinația marginală spre economii (e') este mai mică;
- b) înclinația marginală spre consum (c') este mai mică;
- c) înclinația marginală spre consum (c') este mai mare;
- d) înclinația medie spre economii (e) este mai mică;
- e) toate variantele de mai sus sunt incorecte;

32. Principiul acceleratorului exprimă:

- a) efectul de multiplicare a investițiilor, ca urmare a scăderii veniturilor;
- b) raportul de cauzalitate dintre creșterea investițiilor și creșterea veniturilor;
- c) efectul de multiplicare a veniturilor, ca urmare a creșterii investițiilor;
- d) raportul de cauzalitate dintre creșterea veniturilor și creșterea investițiilor;
- e) efectul creșterii consumului asupra veniturilor și economiilor;

33. În raport cu creșterea venitului disponibil:

- a) atât înclinația medie (c), cât și înclinația marginală spre consum (c') au o dinamică descendentă;
- b) atât înclinația medie (e), cât și înclinația marginală spre economii (e') au o dinamică descendentă;
- c) atât consumul, cât și economiile scad în mod constant;
- d) atât înclinația medie (e), cât și înclinația marginală spre economii (e') sunt constante;
- e) atât înclinația medie (c), cât și înclinația marginală spre consum (c') sunt constante;

34. Pe măsură ce venitul disponibil crește:

- a) atât înclinația medie (e), cât și înclinația marginală spre economii (e') sunt constante;
- b) atât consumul, cât și economiile sporesc, dar în proporții diferite;
- c) atât înclinația medie (c), cât și înclinația marginală spre consum (c') au o dinamică ascendentă;
- d) atât consumul, cât și economiile scad în mod constant;
- e) atât înclinația medie (c), cât și înclinația marginală spre consum (c') sunt constante;

35. Inflația contemporană se poate defini astfel:

- a) este expresia unui dezechilibru macroeconomic, care exprimă existența în circulație a unei mase monetare insuficiente pentru nevoile reale ale economiei;
- b) este expresia unui echilibru macroeconomic, care exprimă existența în circulație a unei mase monetare ce depășește nevoile reale ale economiei;
- c) reflectă un dezechilibru macroeconomic, monetar și material, caracterizat prin existența unei mase monetare în circulație, ce depășește nevoile reale ale economiei;
- d) reprezintă un dezechilibru macroeconomic, care conduce la aprecierea banilor și la scăderea durabilă și generalizată a prețurilor;
- e) reflectă un dezechilibru macroeconomic, determinat de excesul de ofertă de bunuri în raport cu cererea de bunuri de pe piață;

36. Inflația prin cerere apare ca urmare:

- a) a scăderii cererii agregate, într-un ritm mai mare decât oferta agregată;
- b) a creșterii cererii agregate, într-un ritm mai mic decât oferta agregată;
- c) a creșterii ofertei agregate, în același ritm cu cererea agregată;
- d) a creșterii cererii agregate, într-un ritm mai mare decât oferta agregată;
- e) a excesului de cerere globală solvabilă, căreia îi corespunde o ofertă elastică;

37. Excesul de cerere pe piață poate avea drept cauze următoarele aspecte:

- a) restrângerea creditului bancar, care conduce la o inflație prin credit;
- b) emisiunea excesivă de monedă, care generează o inflație prin monedă;
- c) creșterea înclinației spre economisire, fapt care determină o inflație prin economisire;
- d) scăderea înclinației spre dezechonomisire, fapt care determină o inflație prin economisire;
- e) limitarea emisiunii de monedă de către Banca Centrală;

38. Inflația prin monedă este generată de cauze, precum:

- a) introducerea în circulație a unei mase monetare deficitare, în raport cu volumul de mărfuri de pe piață;
- b) existența în circulație a unei mase monetare proporționale cu volumul de bunuri de pe piață;
- c) introducerea și menținerea în piață a unei mase de bunuri excedentare, în raport cu volumul de bani din circulație;
- d) creșterea vitezei de rotație a banilor, în condițiile menținerii constante a volumului fizic și valoric al tranzacțiilor;
- e) scăderea vitezei de rotație a banilor, în condițiile menținerii constante a volumului fizic și valoric al tranzacțiilor;

39. Având în vedere structura cererii agregate, creșterea acesteia poate fi determinată de:

- a) creșterea cheltuielilor de consum efectuate de către populație;
- b) scăderea excesivă a cheltuielilor publice, adică a achizițiilor guvernamentale, în special a celor neproductive;
- c) creșterea importurilor, adică intrarea de devize străine suplimentare în economie;
- d) creșterea investițiilor efectuate de către firme, care au efecte productive imediate;
- e) sporirea prețurilor la materii prime și materiale;

40. Inflația prin credit poate fi determinată de următoarele măsuri de politică monetară:

- a) expansiunea creditelor bancare, care au ca destinație investiții masive în economie, dar care nu sunt finalizate la timp;
- b) politica de restrângere a creditelor bancare, ce poate conduce la o subdimensionare a volumului banilor de cont;
- c) creșterea substanțială a volumului economiilor, în scopuri de consum;
- d) creșterea ratei dobânzii la creditele acordate în scopuri de consum;
- e) toate variantele de mai sus sunt incorecte;

41. Există inflație prin costuri, atunci când:

- a) pe ansamblul economiei, costurile de producție înregistrează o tendință de scădere;
- b) costurile de producție ale firmelor mici și mijlocii cresc constant și în mod continuu;
- c) costurile de producție scad într-o proporție mai mare decât scăderea prețurilor;
- d) costurile de producție, pe ansamblul economiei, cresc într-un ritm accentuat, independent de cererea agregată;
- e) costurile de producție se mențin la același nivel mediu, într-o anumită perioadă.

42. Factorii care pot determina creșterea costurilor, devenind astfel cauze ale inflației prin costuri, sunt:

- a) scăderea excesivă a profiturilor agenților economici;
- b) presiunea fiscală scăzută, în special cea privind impozitele indirecte;
- c) creșterea salariilor într-un ritm superior creșterii productivității muncii;
- d) evoluția salariilor într-o dinamică cel mult egală cu cea a productivității muncii;
- e) politica amortizării liniare (proporționale);

43. Inflația prin dezechilibru își are originile în:

- a) scăderea înclinației spre economii din partea populației;
- b) creșterea înclinației spre economii din partea populației;
- c) scăderea înclinației spre consum din partea populației;
- d) creșterea înclinației spre consum din partea populației;
- e) constanța înclinației spre economii din partea populației;

44. Rata inflației se calculează prin unul din următoarele moduri:

a) $R_i = \frac{\sum Q_0 P_1}{\sum Q_0 P_0} \times 100$;

b) $R_i = \frac{IP_1 - IP_0}{IP_0} \times 100$;

c) $R_i = \frac{IP_0 - IP_1}{IP_0} \times 100$;

d) $R_i = \frac{IP_1 + IP_0}{IP_0} \times 100$;

e) $R_i = \frac{\sum Q_1 P_1}{\sum Q_0 P_0} \times 100$;

45. În cadrul unei firme, la momentul t_0 , $CMT_0 = 24$ u.m., iar $CMF_0 = 10$ u.m. Ca urmare a modernizării capitalului tehnic, precum și a sporirii productivității medii a muncii, are loc o creștere a producției cu 80%, dar și o creștere a costurilor variabile cu 40%. În aceste condiții, costul total marginal (CT_{mg}) este:

- a) 12 u.m.
- b) 9 u.m.
- c) 14 u.m.
- d) 10 u.m.
- e) 7 u.m.

46. În cazul unui producător dat, categoriile costul mediu fix (CMF), costul mediu variabil (CMV) și profitul mediu (PM) sunt egale (fiecare) cu 1.000 u.m. Dacă producția crește cu 100%, profitul mediu se dublează, iar costurile variabile cresc cu 50%, atunci prețul unitar (P_u) devine:

- a) 2.500 u.m.
- b) 3.500 u.m.
- c) 1.500 u.m.
- d) 3.250 u.m.
- e) 2.750 u.m.

47. Comportamentul unui consumator, care dispune de un venit de 200 u.m. pentru achiziția a două bunuri x și y , este definit de funcția de utilitate $U = (x+2) \times (y+7)$. Știind că prețurile celor două bunuri sunt identice, respectiv $P_x = P_y = 20$ u.m., cantitățile x și y corespunzătoare alegerii optime sunt:

- a) $x = 9,5$; $y = 2,5$
- b) $x = 7,5$; $y = 2,5$
- c) $x = 7,5$; $y = 7,5$
- d) $x = 5,5$; $y = 3,5$
- e) $x = 2,5$; $y = 7,5$

48. La sfârșitul anului t_1 , venitul național într-o economie a fost de 1.000 mld. u.m., iar în anul t_5 acesta a crescut cu 50% în termeni reali, în raport cu t_1 . Această evoluție este rezultatul efortului investițional al statului, respectiv al multiplicatorului investițiilor, care a avut valoarea 3,33. În aceste condiții, sporurile consumului și economiilor pe întreaga perioadă au fost:

- a) $\Delta C = 250$ mld; $\Delta E = 150$ mld
- b) $\Delta C = 250$ mld; $\Delta E = 250$ mld
- c) $\Delta C = 350$ mld; $\Delta E = 150$ mld
- d) $\Delta C = 150$ mld; $\Delta E = 350$ mld
- e) $\Delta C = 350$ mld; $\Delta E = 250$ mld

49. Dacă într-o economie, într-o anumită perioadă, creșterea economiilor este în valoare de 100 mld. u.m., iar înclinația marginală a consumului este de 0,8, atunci sporul de venit național, în urma transformării economiilor în investiții, va fi:

- a) 500 mld u.m
- b) 400 mld u.m
- c) 600 mld u.m
- d) 350 mld u.m
- e) 550 mld u.m

50. Se cunosc următoarele date referitoare la dinamica prețurilor bunurilor de consum, în decursul unui an:

Bunuri economice de consum	Ponderea cheltuielilor cu bunurile în totalul consumului	Indicii prețurilor/tarifelor bunurilor de consum
Alimentare	65%	105%
Nealimentare	25%	103%
Servicii	10%	108%

Indicele prețurilor bunurilor de consum (IPC) pe ansamblul economiei și rata inflației (Ri), în anul respectiv, au fost:

- a) 108,4% și 8,4%
- b) 104,8% și 4,8%
- c) 104,8% și 8,4%
- d) 105,3% și 5,3%
- e) 103,5% și 3,5%

51. **Structura bunurilor cumpărate este optimă, iar consumatorul este în echilibru, atunci când:**

- a) este îndeplinită relația $UM_x / P_x = UM_y / P_y$;
- b) este îndeplinită relația $UM_x / P_y = UM_y / P_x$;
- c) este îndeplinită relația $UM_x / UM_y = P_x / P_y$;
- d) utilitatea marginală pe unitatea monetară cheltuită este diferită în funcție de bunurile cumpărate;
- e) utilitatea marginală pe unitatea monetară cheltuită este maximă pentru toate bunurile cumpărate.

52. **Productivitatea marginală a factorilor de producție exprimă:**

- a) sporul de cheltuieli totale, antrenat de creșterea cu o unitate a volumului producției;
- b) suplimentul de producție obținut cu același volum de factori utilizați;
- c) raportul măsurabil dintre volumul producției totale și volumul total al factorilor utilizați;
- d) sporul de producție realizat, datorită creșterii volumului de factori ai întreprinderii;
- e) eficiența ultimei unități de factori implicate într-o activitate economică.

53. **Eficiența utilizării factorilor de producție se exprimă prin următorii indicatori:**

- a) rentabilitatea activității, adică profitabilitatea;
- b) capacitatea de autofinanțare și gradul de îndatorare
- c) productivitatea și consumul specific de factori;
- d) viteza de rotație și capacitatea de amortizare;
- e) valoarea capitalizării bursiere a societății.

54. **În categoria costului contabil nu se includ:**

- a) cheltuieli cu amortismentele și salariile personalului productiv și administrativ;
- b) cheltuieli cu plata materiilor prime și materialelor, combustibilului și energiei;
- c) cheltuieli cu plata impozitelor, a taxelor și contribuțiilor sociale;
- d) cheltuielile cu factorii de producție aflați în proprietatea firmei (întreprinzătorului);
- e) elementele componente ale profitului normal

55. Între costul mediu și costul marginal există următoarele deosebiri:

- a) costul mediu este mai mare decât cel marginal, deoarece include în calculul său și costul total;
- b) costul marginal se calculează pe baza unui raport între două diferențe (variații) de mărimi;
- c) costul marginal este mai mare decât cel mediu, deoarece include în calculul său un spor de cheltuieli necesar creșterii producției;
- d) costul mediu se calculează pe baza unui raport între două mărimi exprimate în valori absolute;
- e) nu există deosebiri practice între cele două noțiuni.

56. Când costurile variabile scad mai încet (procentual) decât scade producția, atunci:

- a) costul unitar și costul marginal scad corespunzător;
- b) costul unitar și costul marginal cresc corespunzător;
- c) costul unitar crește, iar costul marginal scade;
- d) costul mediu crește, iar costul marginal crește și el;
- e) costul unitar scade, costul marginal crește, iar costul total este constant.

57. Costul marginal poate fi definit (determinat) în următoarele moduri:

- a) raportul dintre costul total de producție și volumul producției (CT/Q);
- b) raportul dintre volumul producției și costul total de producție (Q/CT);
- c) diferența dintre costul total și costul mediu de producție ($CT-CM$);
- d) sporul de cheltuieli totale, antrenat de creșterea cu o unitate a producției;
- e) raportul dintre variația costului total și variația producției ($\Delta CT/\Delta Q$).

58. Într-o economie, atunci când ce venitul disponibil (V) crește:

- a) atât înclinația medie (c), cât și înclinația marginală spre consum (c') au o dinamică descendentă;
- b) consumul (C) și economiile (E) sporesc în aceleași proporții;
- c) consumul (C) și economiile (E) scad, dar în proporții diferite;
- d) sporurile consumului sunt crescătoare, iar sporurile economiilor descrescătoare;
- e) atât înclinația medie (e), cât și înclinația marginală spre economii (e') au o dinamică ascendentă.

59. Consumul, la nivel macroeconomic, se manifestă ca:

- a) diferență între consumul final al societății și consumul intermediar;
- b) sumă a consumului final al societății și a consumului intermediar;
- c) sumă a consumului privat, a consumului public și a consumului intermediar;
- d) diferență între producția finală și producția intermediară;
- e) sumă a consumului public și a consumului privat.

60. Creșterea cererii agregate poate fi determinată de următoarele împrejurări:

- a) reducerea investițiilor efectuate de către firme;
- b) creșterea cheltuielilor de consum efectuate de către populație;
- c) scăderea exporturilor și creșterea importurilor;
- d) reducerea cheltuielilor publice (guvernamentale);
- e) sporirea cheltuielilor publice (guvernamentale).

RASPUNSURI

1.	B
2.	C
3.	C
4.	B
5.	D
6.	E
7.	A
8.	C
9.	E
10.	D
11.	B
12.	E
13.	D
14.	A
15.	D
16.	C
17.	A
18.	B
19.	B
20.	A
21.	C
22.	E
23.	D
24.	A
25.	C
26.	B
27.	D
28.	E
29.	B
30.	C

31.	A
32.	D
33.	A
34.	B
35.	C
36.	D
37.	B
38.	E
39.	A
40.	A
41.	D
42.	C
43.	A
44.	B
45.	E
46.	D
47.	B
48.	C
49.	A
50.	B
51.	A,C
52.	D,E
53.	A,C
54.	D,E
55.	B,D
56.	B,D
57.	D,E
58.	A,E
59.	B,C
60.	B,E